

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Namočnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petič-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Govor državnega poslanca Robleka v državnem zboru dne 27. majnika.

(Konec.)

Na štajerskih učiteljskih — imamo 3 državne in 1 deželno — katera vzdržujemo z državnimi, ozir. deželnimi davčnimi denarji, se ne predava tudi ne na jednom edinem slovenski. Poučni jezik na vseh je nemški. Še celo zavod, iz katerega izhaja naša našega učiteljstva, izobraževalci naših slovenskih otrok, računajo danes Nemci k svojemu posestnemu stanju.

Ravnatoko malo pravice v jezikovnem oziru nahajamo pri političnih uradih. Pri mnogih c. kr. okr. glavarstvih zamore le energično vračanje nemških dopisov vneto germanizatorično delovanje teh oblasti nekoliko omejiti. (Poslanec Buřival: Ali imajo tam Nemci tudi narodni svet, kateri daje kakor na Češkem navodila? Poslanec Marckhl: Mi ne potrebujemo nobenih!) To je le posledica sistema, kateri se uporablja proti nam. (Poslanec Neumann: V Jesenicah je železniški zdravnik, ki ne zna slovenski!) Gospod Kolega, pripovedoval vam bom še vse drugačne stvari. (Medklici.)

Tudi pri davkarijah ni nič boljše. Da bi se še po možnosti omejilo itak skromno rabo slovenskega jezika v občevanju s strankami in obtežilo uradovanje, se pošiljajo slovenski davčni uradniki v popolnoma nemške kraje, na njihova mesta pa se nastavljajo nemški uradniki, ki so slovenščine popolnoma nezmožni.

Ravnatoko nam daje postopanje sodnih oblasti ne le dovolj opravičenega vzroka za pritožbe, ampak je to postopanje tako, da omaje lahko zaupanje slovenskega ljudstva do naših sodnij, da mu celo vcepi prepričanje, da ne more pričakovati od sodnije, katera tepta jezikovne pravice našega naroda z nogami, pravičnega uradovanja. Vsako ljudstvo in gotovo tudi naše slovensko, ima pravico do takih sodnikov, ki ne govore le za silo slovenski, ki so zrastle v ljudstvu, poznajo njegove šege in navade in so prodri v globine narodove duše. Samo od takih sodnikov moremo pričakovati, da bodo svoj vzvišeni poklic popolnoma spolnovali.

V tem oziru pa je žalostno pri nas. Spodnje Štajersko — o Koroškem niti ne govorim — se sistematično z nemškimi uradniki — (Medklici. Poslanec Buřival: „Žalostno je, da kmetje še tega niso spoznali.) Da spoznali so to, zato imam nalog od svojih volilcev, da te krivice tukaj ožigosam! — preplavlja, kateri imajo nalogo v svojem delokrogu germanizirati, če tudi na stroške in škodo justice. (Poslanec Marckhl: To ni res.) To je popolnoma

resnično! Mi štajerski Slovenci in naši bratje na Koroškem smo kupna cena za sodelovanje nemških nacionalcev v sedanjem kabinetu. (Medklici.) Da bi si ohranila podporo Nemcev, se je vlada obvezala na Sp. Štajerskem v državni upravi, posebno pa pri sodnijah, ponemčevati. (Poslanec Marckhl: Kako?) Prosim trenutek potrpljenja, bodele že zvedeli. V zadnjem času si je vlada prilastila teorijo nemškega posestnega stanja, katere mi Slovenci ne moremo nikoli priznati, ker bi morali z njo pripoznati največjo, nam storjeno krivico.

Kako daleč je že napredovalo ponemčevanje naših sodišč, vam hočem, gospodje, jasno dokazati na sledečih podatkih, katere sem vzel iz velikega zapisnika naših narodnostnih pritožb. G. tovariš Marckhl, vi pa lahko ugovarjate, ako vam bo možno.

Okrožna sodnija celjska šteje v svojem področju čez 93 odstotkov slovenskega in ne celo 7 odstotkov nemškega prebivalstva. (Poslanec Marckhl: To sicer tudi ni res!) To je statistično dokazano! Pritožite se pri statističnem uradu! Pri okrožni sodniji celjski pa imajo Nemci izmed 8 svetniških mest celih 7, le jeden je Slovenec. (Čujte!) Pri zasedanju uradniških mest se vlada ozira zmiraj na vsako brezpomembno nemško manjšino, in če pri tem vendarle ne more rabiti slovite teorije o posestnem stanju, da bi Slovence storila krivico, potem pa jo čisto mirno prezre tam, kjer je to le mogoče na našo škodo. Zadnja imenovanja okrajnih sodnikov kažejo prav jasno, kaj si upa naša sodna uprava poti Slovence.

Pri okrajnem sodišču v Konjicah, kjer je v okraju 93% slov. ljudstva, v Laškem trgu s 97% in v Šoštanju z 98% je vlada celo deloma proti teoriji posestnega stanja imenovala nemške sodnike. V najnovejšem času še hočejo osrečiti Šmarje zavoljo pol odstotka Nemcev, kateri se tam baje nahajajo, z nemškim sodnikom. (Posl. Marckhl: Ni res! Saj je slov. sodnik tam.) Da, sedaj je še. (Posl. Marckhl: In tudi ostane.) Ni res, to so razmere, katere bi delale vso čast predsedniku višjega deželnega sodišča kot izvrševalnemu organu nemškega narodnega sveta.

Rekel bo kdo, da razumejo mnogi nemški sodniki slovenski. Kakšna je jezikovna kvalifikacija teh sodnikov iz slovenskih kurzov, o tem daje marnberška sodnija zelo poučen primer. (Poslanec Marckhl: Tamkajšnji sodnik je Kranjec!) Pod uradovanjem njegovega prednika se je zgodil sledeči dogodek. Prišlo je namreč do tega, da so se največji lopovi javno hvalili, da lahko delajo, kar hočejo, treba se je samo proti preiskovalnemu sodniku nemnega narediti; ta ne more itak ničesar dognati, ker ne razume slovenski in vedno ustavi zategadelj ka-

zensko postopanje. (Poslanec Marckhl: To je popolna neresni.a! On nima ničesar ustavljanj! Medklici.)

Ponemčujočemu pravce sodne uprave pri nameščevanju sodnikov odgovarja tudi uradovanje sodnij. Pri slovenskih strankah, ki ne razumejo besedice nemški, se pišejo nemški zapisniki in se vodijo nemške obravnave. (Marckhl: Ni res!) Porotne obravnave v Celju in Mariboru so brez izjeme nemške. (Marckhl: Ni res!) Ne trdite, da ni res. (Marckhl: Iditi na Kranjsko!) Ne vem, če ležita Celje in Maribor tudi znabiti na Kranjskem. Trdil sem to le o Celju in Mariboru. H kakim pravnim zmotam pa peljejo take jezikovne razmere, kaže jasno dovolj justični umor, kateri se je primeril pred nekaterimi leti v Mariboru. Čujte! Samo zavoljo pravne in tudi jezikovne nezmožnosti (nemškega) preiskovalnega sodnika, kateri slov. obtoženca ni razumel, je bil slaboumni viničar Bratuša k smrti obsojen, ker se je smatralo dokazanim, da je svojo lastno dete umoril in snedel. Samo po srečnem slučaju se je usmrtjenje odgodilo, dokler niso nekega lepega dneva našli baje umorjeno in snedeno dete popolnoma zdravo. (Dr. Ploj: Kosti so pa bile svinjske! — Smeh.) Takrat se je po vsem nemškem svetu razlegala grozna novica, o kanibalstvu, ki se še nahaja med Slovenci v Evropi. Z vidno slastjo so se Nemci trudili kažoč na ta slučaj oblatiti vse slovensko ljudstvo. (Odobranje.) Ko pa se je odkrila cela pravna zmeta, so molčali nemški časniki o tem in seveda tudi o vzrokih, ki so zakrivili cel žalosten dogodek. (Čujte, čujte!) In tako je ostal slučaj Bratuša neslaven dokaz moralne višine nemškega časopisja. Nemško uradovanje naših sodnij pomenja za nas Slovence ne le preziranje našega jezika temveč tudi oškodovanje na času in denarju, nevarnost za čast in življenje. (Živahno pritrjevanje.)

In navzlic takemu zatiranju Slovencev v jezikovnem oziru se še dobe v tej zbornici možje, kateri imajo žalostno korajžo, da skušajo s spomenicami o dozdevnih slovenskih jezikovnih napadih premotiti državni zbor, vlado in širno javnost. (Pritrjevanje.)

Ali naj torej zaupamo vladi, ki obljublja, da se ozira na to predrzno pačenje resnice (medklici in krič), katera nima za nas ničesar drugega kakor poniževanje in bič, katera ponemčuje in gospodarski zanemarja naše kraje? Tej vladi naj odobrimo proračun? To je nemogoče. (Pritrjevanje.)

Stališče vlade, da smemo mi Slovenci dobiti le tedaj nekaj drobtinic, ako se je zato vprašalo naše nemške sodeželane za dovoljenje in se je isto

tudi dalo, je pač žalosten dokaz, kako naša vlada razumeva pojme pravičnosti, pravice in postave. Namesto da bi bila braniteljica pravice, je postala naša vlada zaščitnica pestnega prava politično močnejših strank. Jasno je pač, da se nas je Slovence v takih razmerah zmiraj kulturno in gospodarski oškodovalo in da se nas misli oškodovati tudi v bodoče. Nemška politika ima povsod isti cilj, namreč tlačjenje, gospodarsko izkoriščanje in uničenje Slovanov (pritrjevanje), najsi se že gre za Čehe v Hebu, Komotovem ali Libercih, za Poljake na Poznanjskem ali za Slovence na Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Da je vlada že zdavnej sprejela nemškonacionalni program za svoj (veselost), je jasno; da se pa odprejo tudi najkratkovidnejšim oči, za to je ravno to ministertvo poskrbelo samo. Uničenje nemških narodov se je oznanjevalo z ministrskega sedeža (pritrjevanje in medklici); svet se ne more dovolj načuditi prikazni, da najde to ministertvo podporo pri ravnostistih narodih, katerim je ministertvo prisodilo narodno smrt. („Slovenec“ je imenoval slov. klerikalne poslance sikofaute — in s tem je povedano vse. Op. uredništva). Človek bi mislil, da bi taka vlada po večini slovanske države, iz katere odmevajo izzivajoči klici na boj, ne ostala niti za trenutek dalje na krmilu. marveč, da bi jo moral pravi vihar ogorčenja vseh tistih narodov, katerim je namenjena smrt, takoj pomesti. Kaj še! Tu se kažejo zopet značilne poteze slovanske narave — neskončna potrpežljivost in miroljubnost. Vsa umetnost vladanja v naši monarhiji — to in onostran (Litave) obstoji v tem, da se ljudem kolikor mogoče jasno pokaže, kako nepraktična stvar je vendar lojalnost pri nas in kako nizko se jo od zgoraj ceni. (Živahno pritrjevanje.) S palico in ovsem se pri nas vlada, samo da je oves le pripravljen za vladine ljubljence in take ljudi, kateri se v lojalnosti niso nikoli odlikovali ali pa le v nasprotnem smislu. Slovenskemu ljudstvu pa je brez izjeme plesala vedno palica po hrbtu. Gotovo, potrpežljivost slovenskega ljudstva je čudno velika — imela bo pa tudi kakor vsaka stvar svoje meje.

Resnično, mi bi morali imeti jeklen patrijotizem in lojalnost, katere ne morejo uničiti ne poučni vzgledi iz zgodovine ne neprestani udarci z bičem od zgoraj, da bi slednjič vendar ne prišli k spoznanju, da je pot političnih praktikov vendar mnogo bolj pametna: lojalnost postaviti v kot in narodni egoizem proglasiti in pripoznati kot edino vodilo načelo. In če se avstrijski vladi posreči, da uveljavi to načelo tudi pri vseh slovanskih narodih, potem pa bo slaba za trdnost „stebrov“, na katerih stoji naša država.

Zategadelj je neodložljiva zapoved ohranitve naše države in ob enem vroča želja vseh, ki patrijotično mislijo in čutijo, da pride med narodi do sporazuma, dokler se še ni jezikovni boj tako poostiril, dokler še ni vseh narodov tako ogorčil, da bilo mirno življenje drug poleg drugega med njimi onemogočeno. Skoraj pa bi človek verjel, da se trudi naša vlada narodno sovraštvo tako daleč podpihivati, tako zelo poostriti, da ne more biti nobene narodnega sporazuma več. Smo letos v jubilejnim letu. Mir bi naj vladal v državi in s človekoljubnimi deli bisenaj slavil ta redki vladni jubilej našega cesarja. Ali pa so to človekoljubna dela, ako se hoče mir v jubilejnim letu s tem kupiti, da se v tostranski državni polovici slovensko ljudstvo izroča Nemcem na milost in nemilost, v obojstranski pa se hoče žrtvovati srbohrvatski narod ogrskemu šovinizmu? Ali ne dvomi tudi vsak nepristranski opazovalec nad pristnostjo onih „človekoljubnih del“, ako gleda plodove sedanje hrvatske vlade? Ako vidi, da sto in sto dijakov zapušča svojo domovino, svojo narodno torišče kulture in znanosti, da pokažejo svetu vso surovost jubilejne človekoljubnosti? Ali se resnično hoče, da ti narodi jubilejno leto zaznamujejo s črnimi črkami v svoji zgodovini? Naj tudi mogotci v tej državi ne spoznajo svoje naloge, nameravanega cilja vendar ne bodo dosegli in bodo le doživeli, da se bo znova potrdila stara zgodovinska resnica, da vsako nasilstvo nasproti posameznim narodom ne oslabi teh pač pa državo samo. Zategadelj je zapoved samobrambe pri vsaki državi, da napravi mir med narodi in ga tudi ohranjuje. (Pritrjevanje in medklici.)

Narodni sporazum pa, kakor si ga predstavljajo Nemci in gospodje na ministerskih klopeh, ne more peljati do stalnega miru. To, kar oni imenujejo narodni sporazum, je le postavna določitev nemščine kot državnega jezika (medklici) in pripoznanje političnega prvenstva 9 milijonom Nemcev nad 16 $\frac{1}{2}$ milijoni slovanskih in romanskih narodov. Drznejo si (oni ljudje) misliti, da bomo mi prostovoljno priznali sedanje protipostavno stanje narodne predoblasti. Način, da se hoče pri nas izvršiti narodni sporazum od dežele do dežele, kakor je namenil minister Beck, popolnoma odgovarja našemu konfušnemu vladarskemu sistemu. Ta način „sporazumljenja“ je kuriozno od več strani. Ako se hoče samo na Češkem, kakor se kaže, doseči narodno sporazumljenje, čemu pa rabijo potem dunajski parlament? Kako pride ta do posvetovanja o tem? (Res je!) Kaj briga n. pr. tirolske, gališke ali dalmatinske poslance uradniško vprašanje na Češkem? (Izvrstno!) Ako že hočejo imeti narodni sporazum izvršen po deželah, potem bi bilo gotovo bolj logično to nalogo prepustiti tistim deželam, v katerih bi naj bila medsebojna ljubezen posameznih narodov določena s paragrafi. Ker pa je baje narodni sporazum najbolj potreben na Češkem, zakaj pa se noče zavora nastaviti tam, kjer bi bilo to logično utemeljeno, v češkem deželnem zboru?

Tu nam je naenkrat jasno, zakaj bi naj služil dunajski državni zbor. Za vodilne kroge in visoko vlado tako neprijetni vzrok odklonitve češkega deželnega zbora leži samo v tem, da v lepi češki deželi mogočna veja slovanskega naroda ne pripušča solncu nemške nacionalne prenapetosti, da bi vse obsevalo. In Nemci se naj vesele posod, in ne le na Kranjskem, Štajer-

skem in v Bukovini, temveč tudi na Češkem v vsakem oziru vedrih in veselih dni. Dunajski parlament bi naj igral ulogo vremenskega boga, in bi naj dovolil, da bi tam toča pobila, kjer to Nemci s svojo vlado tako zelo želijo. (Jako dobro!) Da, ko bi bila visoka vlada to, kar bi kot koalicijska vlada narodno tako raznobojne države morala biti, namreč narodnostno nepristranska, potem bi se ne lotila problema narodnostnega sporazuma s tako slabim razumevanjem, kakor to moramo sedaj opazati.

Da, narodni sporazum je gotovo potreben. Povsod je potreben, kjer stanujeta dva naroda v isti pokrajini ali deželi, povsod, in ne samo tam, kjer so Nemci v manjšini in kjer bi se naj pomaglo njihovim ekspanzivnostnim težnjam do večje moči.

Gotovo da je dunajski državni zbor edino poklican iskati temeljev narodnega sporazuma, in jih določiti (čujte, čujte!) — pa to ne samo za Češko, (medklici) temveč tisti temelji morajo biti veljavni za vse dežele in vse narode. Kdor si je postavil cilj poštenega miru med avstrijskimi narodi, da bo našel pri nas Slovencih vedno najlepše simpatije, kolikor možno obilo podpore — pa, poudarjam to, samo pod pogojem, da bo mir pošten in časten. Kar je za nemško manjšino na Češkem dobro, to mora biti samobsebi umevno dobro in veljavno tudi za češko manjšino v Šleziji in slovensko na Štajerskem, Primorskem in Koroškem. (Pritrjevanje.)

Samo na takej splšno veljavnej podlagi je narodni sporazum med avstrijskimi narodi izpeljiv in je sploh mogoče neizmerno potratu duševnih in telesnih sil, katere požre sedaj narodnostni boj, napeljati na plodovitejša pota v blagor države in njenih narodov. Tista vlada, ki se bo pošteno trudila oživotvoriti smoter sporazuma med narodi, ne bo našla pri tem svojem stremljenju samo podpore onih, ki hočejo močno in cvetečo Avstrijo, ona bo tudi več storila za njen obstoj, notranje osredotočenje njenih sil in zunanjo moč države kakor vse njene prednice. Ona bo stvarnica nove mogočne in srečne Avstrije. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje.)

Politični pregled.

Domače dežele.

Debata v parlamentu dne 1. t. m. je bila v dveh obzirih zelo zanimiva. Pokazala nam je prvič nad vse jasno, da so se vladne stranke (torej tudi posl. kmečke zveze in S. L. S!) iz svojih volilcev na grd način norca delale, ko so bile vlado na videz prisilile, naj predloži zbornici zakonski načrt o znižanju davka na sladkor. To znižanje so te dične vladne stranke proglasile za kompenzacijo za to, da so sprejele vladno nagodbo z Ogrsko. Nagodba z Ogrsko z vsemi slabimi posledicami za naše poljedelstvo je bila s pomočjo teh političnih poštenjakov sprejeta za res, zakon o znižanju davka na sladkor pa pa samo za šalo, kajti vladni poslanci so se dogovorili s člani gosposke zbornice in so zakon sprejeli samo zato, ker so dobro vedeli, da ga bodo visoki gospodje v zbornici ovrgli. Tako se je tudi zgodilo. Generalni poročevalec o proračunu Steinwender je vso to frivolno igro priznal, ker je odločno izjavil, da bode večina parlamenta **sedaj** glasovala proti znižanju davka na sladkor in bo s tem torej odobrila odklonitev gosposke zbornice. Kršč. socialcem se je to izdajstvo že enkrat očitalo, pa gospodje so ogorčeno odklanjali to „sumničenje“ — sedaj je nemogoče tajiti, posl. Stein-

wender je podal v svojem govoru naj-svečanejši dokaz o politični nepoštenosti vladnih strank, katere zasledujejo svoje materialne koristi na račun delavstva, drobnih kmetov, obrtnikov in malih trgovcev. Taki so ti naši demokratje!

Drugo nič manj zanimivo dejstvo je to, da je odlični član kršč. soc. stranke (zaveznice naših klerikalcev vseh barv) princ Liechtenstein slovesno ponudil nemško-naprednim in svobodomiselnim strankam zaveznitvo svoje stranke proti Slovanom¹ na severu in na jugu in s tem možnost na novo ustvariti nemško soporoštvo, katero so hoteli nemški naprednjaki in svobodomisleci v prvem razburjenju razdijati. Princ Liechtenstein je nemške „naprednjake in svobodomislece“ prav zelo pohvalil, da niso zaradi takih „malenkosti“ kakor je Wahrmundova afera in razni klerikalni napadi na vseučiliško prostost, začeli proti nemškemu klerikalnem kulturnega boja. Zahteval je za te dobre službe, katere so nemški klerikalci pripravljeno storiti sveti nemški stvari in še bolj svetemu nemškemu soporoštvu, naj se primerno nastopi proti „nestrpnosti“ vseučilišč proti „katoliškim učenjakom“, proti izgreedom, kakršni so bili oni na vseučilišču v Gradcu in proti profesorjem, kakršen je Wahrmund. Skratka: klerikalci so dobri Nemci in bodo hrabro udrihali z „nemškimi naprednjaki in svobodomisleci“ po Čehih in Slovencih, ako se jim izroče univerze in šolstvo sploh. Na koncu je dični princ priporočil zopet sprijaznenim nemškim bratcem, naj si ustvarijo v resnici nemško, t. j. antisemitsko časopisje, to je bodo rešilo. Nemški nac. prof. Erb je na to spregovoril par besed. S početka se je delal, kakor bi „svobodomisleci“ odklanjali vsako zvezo s klerikalci, a to je dejal le zaradi lepšega, kajti koj potem se je iz vsega srca zahvalil princu Liechtensteinu, da je nemško soporoštvo zopet omogočil. Tem nemškemu svobodomiselnim junakom krepak heil! njih dičnim in razsodnim volilcem pa: wohl bekomms! — In v družbi takih političnih kavalirjev so tudi slovenski vladni in napol vladni poslanci. Kdor se med otrobe meša itd. Žal, da se to zgodi sam v pregovorih! Radovedni smo tudi, kako bodeta „Slov. Gosp.“ in „Slovenec“ našemu dobremu in vernemu ljudstvu razložila, kako branijo klerikalni poslanci njegove narodne in verske svetinje tudi v zvezi s poslanci obnovljenega nemškega soporoštva! To je vsekako novo in zanimivo, da bodo dr. Korošec, Roškar, Pišek in dr. Benkovič posredno po princu Liechtensteinu in Luegerju Marckhlovi, Malikovi in Wolfovi zavezniki. Pač res, čudna so pota klerikalne politike in človek bi res obupal nad narodom, ki tako norost še mirno prenaša in ljudem, ki se tako očitvidno iz njega norčujejo, še kaj verjame!

Štajerske novice.

— Ustanovni občni zbor „Zveze narodnih društev za Štajersko in Koroško“ se vrši ob Petrovem v Celju. Prosimo in pozivamo odbore vseh narodnih društev, naj pošljejo čimprej pristopne izjave g. nadučitelju Pesku v Narapljah, pošta Ptujška gora ali pa našemu uredništvu, katero drage volje posreduje. Vse natančnejše podatke še priobčimo.

— Zmaga g. dr. Hrašovca in tt. proti deželnemu odboru. Sedaj je prišla v Celje pismena razsodba upravnega sodišča, katero je razveljavilo razsodbo štaj. deželnega odbora v znani vodovodni zadevi v prilog mestu Celju

kot postavno neutemeljeno. Razsodba je za spodnještajerske razmere velike principijelne važnosti, zato priobčimo pravne razloge razsodbe. Morali smo pa to preložiti radi pomanjkanja prostora na petek.

— Blagovni promet za svoje zadruge upelje „Zadružna Zveza“ v Celju, kakor posnamemo po „Zadruzi“. Misel moremo v interesu našega kmetijstva najtopleje pozdraviti!

— Celjska podružnica društva za zatiranje tuberkuloze na Štajerskem. Na spodbujanje gospoda c. kr. okrajnega glavarja barona Müller ustanovila se je v Celju podružnica društva za zatiranje tuberkuloze na Štajerskem. Namen podružnice je, prizadevanja glavnega društva pospeševati, da se s tem sprejem na pljučah bolanih nepremožnih oseb iz političnega okraja celjskega v zdravilišče Hörgas pri Gradcu omogoči. Nadalje bode podružnica tudi samostojno ubogim na pljučah bolanim s podeljenjem podpor pomagala.

Lepi uspehi, katere lahko glavno društvo vkljub kratkemu obstanku v zatiranju te zavratne ljudske bolezni pokaže, dajo podružnici celjski povod, da opozori vse človekoljube na odlično blagodejno, občekoristno delovanje tega društva.

Da se pa lahko tudi okraj celjski v večji meri kakor dozdej oblažen društva vdeleži, ustanovi se podružnica, vendar se more pri tem le tedaj kaj koristnega storiti, ako vsi stanovi, visoki ali nizki, ubogi ali bogati, složni delujejo in ta blagi čin ljubezni do bližnjega z vsemi močmi pospešujejo.

Celjska podružnica apelira na milosrčnost vseh blagih ljudi, da se usmilijo bridke revščine trpečih in pospešujejo naša prizadevanja ali s pristopom k podružnici ali s podeljenjem daril.

— Gospod Peter Majdič, posestnik paromlina in veleposestnik v Spodnji Hudinji, in gospod Karel Neufeld, posestnik tovarne na Štorah, sta pristopila podružnici društva za zatiranje tuberkuloze na Štajerskem kot ustanovnika z vsoto po 1000 K.

Izreka se jima tem potom najiskreneja zahvala ter se jih prosi nadaljne naklonjenosti v ta blag namen. Celjska podružnica društva za zatiranje tuberkuloze na Štajerskem.

— Celjski čuki telovadijo v telovadnici okoliške šole pri zaprtih vratih in oknih. Imamo jih na sumu, da rabijo „Sokolovo“ orodje. Kaj poreče k temu vodstvo celjskega „Sokola“? Ako hoče imeti vikar Gorišek svoje čuke, naj jim kupi orodje, saj denarja ima dovolj; po „Sokolovem“ orodju pa čuki ne smejo skovikati!

— „Liberalci in liberalnih listov se moramo ogibati kakor steklega psa.“ Ta nečuvnen stavek, naperjen proti lastnim bratom, ki pa so drugačnega političnega prepričanja, je zapisal „Slov. Gospodar“ z dne 28. maja t. l., isti list, ki brani na Spod. Štajerskem baje vero in neprestano hinavsko vzdihuje za „razrušeno slogo“, da lovi ljudi, kateri le preradi verjamejo našim duhovniškimi politikom, vladnim hlapcem, da so „rodoljubje“. Dr. Korošec je za besedo „stekle pse“ moralno odgovoren (in je še katol. duhovnik, kateri bi moral učiti ljubezen do bližnjega) sklicuje v uvodniku iste številke slov. mladence, da si pod njegovim vodstvom osnujejo „Zvezo slov. mladine“. Torej tako daleč smo prišli, da ljudje, ki nas imenujejo zavoljo tega, ker se politično nočemo pokoriti diktatu vsakega kaplana in raznih „štreberjev“ ter sikofantov, stekle pse — hočejo organizirati našo mladino in jo izobraževati! Ali se ne bližamo splošni posurovelosti naroda? Stekljih psov še ni imenoval

nikdar slov. list Slovencev — „Slov. Gosp.“ si je pridobil to žalostno slavo in daje uničujoče spričevalo duševne in družabne surovosti svojim urednikom in onim, v katerih imenu govori. Ako se že klerikalci ne sramujejo javno tako pisariti, kaj še le počenjajo potem v svojih društvi in tam, kjer govore med štirimi očmi s svojimi zaupniki! „Slovenec“ kliče dne 2. jun. državnega pravdnika, policijo, župnike in poslance na pomoč proti naprednim listom na Štajerskem. Žalostno in obupno za njih, ako duhovniki ne znajo dragače braniti svoje vere kakor s policijo in zapori. Ali se torej res gre za vero? Zgodovina nas uči, da je tako postopanje začetek konca ali somrak bogov!

— „Bund der Kaufleute“ s sedežem v Gradcu je sklical v Celju dne 31. maja t. l. shod trgovcev, katerega se je udeležilo mnogo nemških trgovcev iz Celja, tudi mnogo slovenskih trgovcev iz okolice in cele Savinske doline. Da bi to bilo v narodnem obziru nepristransko društvo, bi človek še nič ne dejal, ako se zborovanja udeležijo tudi slovenski trgovci, a to ni tako; Bund der Kaufleute je nemškonacionalno društvo in slovenski trgovec, ki količkaj drži na svojo narodno čast in ponos, bi se takih zborovanj ne smel udeleževati. Zanimivo je, da na shodu nisi videl niti jednega celjskih nemških speceristov, Slovencev iz bližnje in daljne okolice pa toliko, da so imeli skoro večino. Na zborovanje našega trgovskega društva pa gospodje, ki so bili le količkaj oddaljeni, niso vtegnili priti! Če se gospoda tako malo zavedate svojega rodu, potem pač nikarte ne tarnajte in ne zdihuje, da slovenski konsumentje zahajajo k Nemcem bolj ko k Slovencem. Tega se uče od vas. Kdor ne spoštuje se sam, ni vreden spoštovanja drugih.

— Premiranje in licenciranje plemenskih bikov marodolskega plemena za okraj Šmarje se vrši v soboto dne 13. junija 1908 ob 8. uri zjutraj na sejmišču v Šmarju.

— V pokoj je stopil učitelj na mariborski kaznilnici, znani glasbenik in komponist g. Feliks Stegnar.

— Iz Gornjegograda. Zadnje nedeljo je zborovala v Gornjemgradu (laži)kmečka zveza. Govorili so Roškar, Pišek, Terglav in znani Pušenjak. Med poslušalci je bilo domačinov kaj malo; večinoma so bili kmetje iz Nove Štife. Ljubnega in Luč, katere so klerikalne trobente skupaj sklicale. Ženske so v velikem številu pasle svojo radovednost. Kajpada, Pušenjak je „fejst“ fant; saj že zna tako ljubeznjivo gledati! Ker so vsi govorniki stali na gledališkem odru, je čisto naravno, da se jih je polotilo tudi gledališko navdušenje; izvrstno so predstavljali komedijo kmečkih „osrečevalcev“. Posebno zanimiv je bil znani infant terrible Kmečke zveze, Terglav v svoji vlogi kot komik. „Toplo je“, je dejal, ko je nastopil, „med ženskim spolom sem bil in tam je toplota doma.“ Politik je ta g. Terglav . . . no, v deželnem zboru bo vsekako odrešil svoj volilni okraj. — Gospodi bi pa svetovali, naj bi si enkrat vzeli korajžo in sklicali javen shod — in to pod milim nebom! Potem bi potegnili marsikomu krinko z obraza. Samo bati bi se bilo, da bi bilo Terglavu med našimi korenjaki še bolj toplo kakor „med ženskim spolom.“

— Iz Gornjegograda. Danes, dne 31. maja je na tukajšnjem klerikalnem shodu nek mlad duhovnik večkrat v medklicih omenjal drž. poslanca gosp. Ježovnika. Navedemo njemu in drugim, posebno Novoštifčanom, o delovanju g. Ježovnika veselo vest, da je ravno on, kakor smo iz gotovega vira zvedeli, izposloval pri ministerstvu, da se

ima v Novi Štifi pri Gornjemgradu ustanoviti prava pošta, ako bodo ljudje pridno donášali pisma in poštne pošiljatve v novoustanovljeno nabiralno pošto, katere voditelj je postal ondotni nadučitelj g. Ivan Kelc.

— V Laškem trgu je zadnje soboto ponoči začelo goreti v nekem tovrnem vozu na postaji oglje. Voz so takoj odpeli, goreče oglje odstranili in pogasili. Večje nesreče ni bilo.

— Samomor. V Poli se je pešec 87. pešp. Anton Kosovic iz Zabukovce, obč. Griže, minulo nedeljo s službeno puško težko obstretil. Kroglja mu je šla v desno stran prsi in bo fant težko ozdravel. Kosovic je služil prvo leto in je bil nameščen v trdnjavi Cassoni vecchi pri Poli.

— Oropal in posilil je nek mladi zločinec kmečko deklico, katera se je pripeljala z večernim vlakom v Ptuj. Na kolodvoru jo je fantin zvalil v neko gostilno in pozneje na samotni kraj, kjer jo je posilil in ji vzel 20 K denarja.

— „Slov. Gospodar“ je priobčil v zadnji številki to-le zanimivo izjavo: „Podpisani urednik „Slov. Gosp.“ izrazi v svojem in v imenu celega uredništva svoje globoko obžalovanje, da je pustil v številkah 6 in 10 „Slov. Gosp.“ z dne 6. febr. in 6. marca 1908 objaviti članke iz Gornjegograda in Ljubnega, v katerih se je delovanje gg. Franc Kocbeka, nadučitelja in Josipa Zdoškega, c. kr. sodnega pristava v Gornjemgradu, pri pašnih zadrugah v gornjegrajskem okraju lažnjivo podtikalo politično strankarstvo in osebna sebičnost, in da se ju je še po vložitvi tožbe v št. 13. „Slov. Gosp.“ vnovič radi tega delovanja zasmehovalo. Prepričan, da je to delovanje imenovanih gospodov izviralo zgolj iz človekoljubja in nesebičnega namena, pomoči kmetskemu stanu, preklicujem omenjene članke v polnem obsegu in se zahvaljujem imenovanim gospodom, da sta mi s tožbo prizanesla. Ferdo Leskovar. — S tem si je uredništvo dalo krasno spričevalo, v kakem duhu piše „list ljudstvu v pouk in zabavo“ in koliko je vreden boj „Slov. Gosp.“ za „verske in narodne svetinje“.

— Slov. mariborski srednjeolci izrekajo svojo najprisrčnejšo zahvalo cenjenim damam, gdč. Jagodič, gdč. Koretti in gdč. Pozep, za sodelovanje pri predstavi „Učenjak“, Srčna hvala tudi c. gosp. Stegnarju, ki je spretno vodil diletante in gg. profesorjem dr. Pivku in dr. Poljancu, ki sta šla dijakom z nasveti in dejanjem na roko.

— Za dijaško kuhinjo v Mariboru je vrgla predstava srednjeolcev „Učenjak“ v Narodnem domu 180 K 8 v. čistega dobička.

— Cene živine v Mariboru, dne 27. majnika. Sejm je bil dobro obiskan. promet zelo živahen. Mnogo se je povpraševalo za pitano živino. Na sejm je bilo prignanih 398 krav, 257 volov, 14 bikov in 58 glav manjših domačih živali. Plačevalo se je za 15 kg žive teže: biki 54—56 K, krave 60—62 K, voli za vožnjo 62—66 K, pitani voli 66—70 K.

— „Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj“ je pri svojem občnem zboru 27. maja t. l. izvolilo sledeče gospode v odbor: Dragotin Zupančič, predsednik, dr. Bela Stuhec, podpredsednik, Vinko Šerona, tajnik; Valentin Kajnih, blagajnik, Janez Kocmut, arhivar, Silvester Šentjunc in Sikst Hrovatin, namestnika. Zunanji odborniki: Matej Hubad, Ivan Zemljič, J. Jošt in Fran Zacherl; Fran Lenart in Anton Porekar, namestnika. Revizorji: dr. Josip Komljanec, dr. Dragotin Koderman in Josip Wresnik.

— Slovensko gledališče v Ptuj in v Šmarju pri Jelšah. Včeraj in danes gostujejo člani ljublj. gledališča v Ptuj; včeraj so predstavljali „Pohujšanje“ Cankarjevo, danes pa spravijo na ptujski oder Bernsteinovega „Tata“. V četrtek, jutri, igrajo v Šmarju pri Jelšah „Tata“. Želimo dobrega obiska v Šmarju! — V Mariboru se je v nedeljo pela opereta „Mamzell Nitouche“. Obisk je bil polvoljen, a vendar ni pokrtil stroškov, katere imajo igralci.

— V spomin Romanu Trstenjaku. Velecenjeni rodoljubi v Št. Lenartu v Slov. gor. so poslali Podravski podružnici slov. planinskega društva 200 K kot prispevek za stavbo Ruške kočice z namenom, da se pri njej nekaj napravi, kar bo spominjalo na nepozabljivega Romana Trstenjaka, ki je bil tudi več let ud omenjenega društva. Za ta velikodušni dar se podpisano društvo iskreno zahvaljuje p. t. darovalcem, osobito gospodu doktorju Mil. Gorišek, ki je omenjeno svoto nabral. Da se ustreže želji plemenitih darovalcev, je sklenil odbor, izboren studenec nad cerkvijo Sv. Aneha primerno in okusno obzidati ter na njem napraviti napis „Romanov studenec“ v večni spomin jeklenoznačajnemu rodoljubu in zvestemu sinu majke Slovenije gospodu Romanu Trstenjaku, bivšemu sodnemu pristavu v Št. Lenartu.

— Pri Sv. Martinu pod Vurberkom moli tamošnji g. župnik na prižnici, med drugim tudi sledeče: „Lurška Mati Božja, izprosi nam dobrih državnih in deželnih poslancev, kateri ne bodo izpolnjevali samo posvetnih postav, ampak tudi deset božjih zapovedi.“ Ta kraj leži v Roškarjevem volilnem okraju. Hm, hm . . . potem takem ne izpolnjuje g. Roškar božjih zapovedi. Pa takšen kristjan in branitelj verskih svetinj po poklicu! Mi sicer nismo kompetentni sodniki v teh stvareh, a g. župnik bo že vedel, ker moli zanj. — Ampak, kar dandanes že od lurške Matere Božje zahtevajo, to bo pa menda kmalu preveč!

— Nekdanji miklavževski kaplan Bratušek otreša najbrž v „Slovencu“ svoje surovosti na dr. Ploja. Njegova izvajanja niso vredna odgovora; ako pa ne bo molčal, bomo svetu povedali, kako je bilo takrat, ko se ga je v bogoslovju polivalo z mrzlo vodo. Zob za zob — mi ne pustimo, da bi taki ljudje zastrupljali našo javnost!

— Olajšave za prevažanje drevja po železnicah. Avstrijske, ogrske in bosanske železnice so odredile sledeče: „Sadna in gozdna drevesa ter sadike teh in enakih koristnih rastlin, n. pr. trt, kostanjev, vrb, ribizlja, kosmulj itd., katera niso vsajena v lonec in druge posode, ne tehtajo več ko 150 kg in niso daljša ko 35 m, se prevažajo kot brzovozno blago, četudi so se predala kot navadno tovarno blago. Vendar pa je treba v voznih listih na gornjem robu napisati opombo: „brzovozno“ in se moraje drevesa oz. sadike prevažati z vlaki, ki vozijo brzovozno blago. Treba je plačati za nje prevoznino po II. tarifnem oddelku. Drugače pa veljajo za nje določila navadnega tovarnega blaga in se posebno opozarja, da ne velja zanje rok za oddajo brzovoznega blaga. Ako naj velja ta rok, se morajo predati z brzovoznim listom in se plača tudi brzovozna pristojbina.“

— Čehi proti jubilejnemu sprevedu. „Kranjci“ na Dunaju. Češki narodni svet je izdal parolo, da se noben Čeh ne sme aktivno udeležiti dunajskega jubilejnega spreveda. Nadalje se priporoča Čehom, naj se za časa jubilejnih slavnosti po možnosti sploh ogibajo Dunaju. Na Dunaju bo vladala za časa slavnosti grozna draginja.

Gremiju hotelirjev se je naznanilo, da bodeta zahtevali dve zasebni stranki, jedna za štiri sobe z 8 posteljami 1000 K na dan, druga za dve sobi s štirimi posteljami 500 K na dan. Kaj pa, Dunajčani morajo kaj zaslužiti, in ker imajo klerikalno-nemški „Kranjci“ preveč denarja, ga bodo tudi pustili lepo svoto na Dunaju. — Sicer bo pa klerikalna „kranjska“ procesija le sredstvo posameznim osebam, da si zaslužijo kakšen red. Je-li ima naše ljudstvo vzrok iti na Dunaj ali ne — to je klerikalnim „Kranjcem“ vsejedno.

— Sigurd Ibsen, sin pesnika Henrika Ibsena, bivši norveški minister, o avstrijskih Nemcih. Poročali smo že, da se češki publicist dr. Lederer že dolgo dogovarja z Björnsonom o korakih, katere bi bilo potrebno staviti v obrambo Slovkov na Ogrskem in tlačenih narodnosti v Avstriji. Nedavno je povabil Björnki se mudi sedaj v Rimu, Ledererja k sebi na večerjo, katere se je udeležil tudi Björnsonov zet Sigurd Ibsen s svojo rodbino. Ob tej priliki je rekel Ibsen, kateri je bil več let ataše pri dunajskem norveško švedskem poslanstvu (pred ločitvijo obeh skandinavskih držav) in ki torej iz svoje skušnje prav dobro pozna avstrijske razmere. „Vedno sem se čudil avstrijskim Nemcem, v čem so vse videli nevarnost za svoj narodni obstanek n. pr. v vprašanju slovenske gimnazije v Celju. Ne uvidevam, zakaj bi Slovenci ne smeli imeti svojih šol v Celju, katerega okraj je po ogromni večini slovenski; zakaj bi na stotisoče dunajskih Čehov ne smelo imeti svojih šol na Dunaju!“ Na to je dr. Lederer odgovoril, da je bila Avstrija pač po vsej pravici vsled tega označena kot dežela neverjetnosti, v kateri se vsa preprosta vprašanja, katerih edino pametna in naravna rešitev je pač vsakemu človeku z zdravo pametjo na prvi pogled jasna, napihujejo v velikanske in zapletene afere, od katerih je baje odvisen obstanek države in Nemcev. O tem poroča „Přehled“ od 29. maja t. l. Ako nam bode prostor dopuščal, bomo poročali obširnejše o razpravah med Björnsonom in dr. Ledererjem, ker so za nas velike važnosti. Lederer ima veliko zaslug za to, da se je Björnson z vso svojo avtoriteto zavzel za Slovake in Rusine; morda nam bode mogoče z njegovo pomočjo spraviti tudi naše narodno mučeništvo pred forum kultivirane Evrope. Če se nas upravlja in „vlada“ po Malik-Wastian-Doberniggovem diktatu, bo treba ta škandal postaviti pred vsem kulturnim svetom na sramotni oder.

Druge slovanske dežele.

— Velik dar češkemu dijaštvu na Moravskem. Vaclav grof dr. Kaunic je o priliki svoje poroke z gospodično Horovo daroval moravskemu dijaštvu češke narodnosti svojo palačo v Brnu, uredno nad 700.000 K. Ta dar se ima pripojiti Hlavkovim ustanovam ter je že izvoljen odbor, kateri bode ustanovo upravljal in delil stipendije. V narodnem obziru je tudi ta okolnost velikega pomena, da stoji palača sredi mesta Brna in baš nemški hiši nasproti.

— Björnson češkemu dijaštvu. Znano je, da je dalo češko dijaštvo zgotoviti umetniško adresu slavnemu norveškemu pesniku in neustrašenemu boritelju za narodne pravice Slovkov na Ogrskem. Adreso je izdelal češki slikar Kalvoda; naslikal je triptihon 1. idila, 2. boj, 3. navdušenje. Adreso je podpisalo šest tisoč čeških dijakov. Björnson je na to odgovoril v daljšem

pismu, v katerem pravi: Zahvaljujem se Vam od srca. Niti Vam ne morem dopovedati, kako me je dirnola, da tako visoko cenite moje neznatno delo, ki sem je storil. Vaša izjava priča o tem, v kaki bedi in pod kakim pritiskom žive Vaši bratje in Vaše sestre na Ogrskem. . . . Sedaj je Avstro-Ogrska kraj, kjer je največja nevarnost. Tu se mora odločiti, ali bode imela Avstrija in Evropa v bližnjih sto letih mir in ali se spolni zahteva svetovne kulture po zvezi narodov v svrhu onemogočenja vojsk. Vsakdo ve, da ako se uredi razmerje med Nemci in Slovani na avstrijskih v tem obziru najbolj pripravnih tleh med avstr. narodi (kar se mora zgoditi potom svobode in dobrovoljno, ako se hoče zaprečiti vojsko), rešena bodo tudi težka narodnostna vprašanja na Ogrskem in na Balkanu. Svobodni in srečni bratje privežejo nase tudi druge! Temu baš najuspešnejšemu delu se vedno umičejo avstrijski in ogrski prijatelji miru. Da, so tudi taki med njimi, ki delajo vedoma proti temu. Mladi moji prijatelji, pripomozite k zboljšanju! Pomagajte vstvariti stranko, ki se loti dela; prizadevajte si napraviti to stranko čim najbolj močno vsakdo v svojem narodu, vsak v svojem krogu, na korist Avstrije, Evrope in svetovnega miru."

Druge slovenske dežele.

— **Miljarija** se še neprestano širi na Dolenjskem. V Mirni peči ste zopet oboleli dve ženski, v Globodolu jedna.

— **Obstrelil** je po neprevidnosti v Mošnjah na Kranjskem 16letni Dacarjev fant svojega 4letnega brata. Snel je s stene puško, o kateri ni vedel, da je nabasana in po nesreči obstrelil brata.

— **Sokolski zlet** v Zader prirede v poletju hrvaška sokolska društva.

— **Stoletna aloa** v tivolskem nasadu blizu vodometu v Ljubljani se je začela razcvitati. To je velika redkost, ker aloa cvete baje samo vsakih 100 let. Popoln cvet je blizu 3 metre visok.

— **Čuki in narodnost.** Na kolo-dvoru v Kamniku je zaklical starosta kamniškega „Sokola“ dr. Krant tamkaj zbranim čukom: „Živel slovenski narod!“ Čuki so odgovarjali s „pereat“ klici. Čisto naravno, saj tako jih učijo njih „narodni“ višji čuki.

— **Nove volitve** v deželni zbor bodo imeli v Istri na podlagi sporazuma med Italijani in Slovani (25 italij. in 19 slov. poslancev.)

— **Nesreča s špiritom.** V Trziču na Primorskem je Emilija Lončar prilila v stroj za kuhanje kave, ko je v istem že gorelo, špirita. Špirit v steklenici se je užgal in jo raznesel. Žena je bila v hipu vsa v ognju. Težko opečeno so jo prepeljali v bolnišnico.

— **Na Vrhu pri Vinici** na Dolenjskem imajo silao sušo. Pojavljajo se tudi kače. Tekom osmih dni ste bili pečeni dve osebi.

— **Surov oče.** Blizu Poreča je imel neki Kocijančič nezakonskega otroka z Marijo Brajkovič. Da bi se rešil plačevanja alimentov, je vzel v odsotnosti matere otroka iz postelje in ga vtopil v brenti vode. Otrok je imel tudi na glavi globoko rano. Ko se je mati vrnila s plesa, ga je našla mrtvega v kleti. Zločinca so zaprli.

Svetovne vesti.

— **Zaprli** so trgovko z dekleti v Zagrebu Elizabeto Györy, katera je prodala dve dekleti, Frančiško P. iz brežiškega okraja in še neko drugo v zloglasno hišo Fürst v Bjelovaru. Obe dekleti ste od tam zbežali in naznanili zapeljivko.

— **Shod vseh slovanskih naprednih dijakov** se vrši od 24. do 30. junija v Pragi. Hočejo proglasiti skupnost v vseh kulturnih vprašanjih.

— **Posvečen** je bil v četrtek pomožnim škofom v Sarajevu tamkajšnji kanonik dr. Šarič. Minule dni se je mudil pri jožefincih pri Celju.

Društvene vesti.

— **„Slovanska čitalnica v Mariboru“** vabi vljudno na zabavno-poučni večer, ki se priredi v spomin 400-letnice Trubarjevega rojstva v četrtek, dne 4. rožnika 1908, ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. O Primožu Trubarju in njegovi dobi govori dr. Anton Medved in dr. Ljudevit Pivko. Gostje dobrodošli. — Vstop prost. — Odbor vabi obenem na društveni sestanek in odhodnico sodn. pristavu g. Ivanu Zemljiču v četrtek, 11. rožnika ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ v Mariboru.

— **Učiteljsko društvo v Ljutomeru** ne zboruje v torek, dne 9. junija 1908, temveč v četrtek, dne 25. junija pri Kapeli. Na dnevnem redu so konferenčna vprašanja. Začetek ob pol 11. uri. Na mnogobrojen poset vabi odbor. Radj obeda se je javiti g. nadučitelju Pertlu.

Poslovodja

verziran v knjigovodstvu, ekonomiji itd. išče službe. Ponudbe pod „Poslovodja“ na upravnishvo „Domovine“. 331 1

2 dobra pomočnika in 2 krepka učenca

sprejmeta se takoj v stavbenem in umetnem ključavničarstvu z motorno močjo 329 2-2

Ivan Trillerja na Bledu, Gorenjsko.

Posestvo

s hišo, gospodarskimi poslopji, zemljo, travniki in 2 vinograde med Suhodolom in med Savnopečjo, se pod ugodnimi pogoji da v najem eventualno tudi proda. — Več pove **Anton Peklar**, posestnik, Suhodol, pošta Zidanmost. 333 1

Izprašan strojnik in strojevodja

išče službe s takojšnjim nastopom. Govori slovensko in nemško. Naslov pove upravnishvo „Domovine“. 328 2-2

Važno za oštirje, vinogradnike, trgovce!

Naznanilo.

Dne 10. junija ob 8. uri dopoldne se vrši v Spodnji Šiški h. št. 77 (okolo 15 minut pešpota od Ljubljane) izvršilna prodaja premožnin znane vinske tvrdke I. C. Juvančič. Prodajali se bodo: konji, krave, vozovi, kočije, pohištvo, kletarsko orodje, okolo 600 hl vina, potem velika množina kletnih in transportnih sodov, merečih skup okolo 5000 hl. 332 1

Steckenpferd

lilijno mlečno milo
Najmilejše kožno milo.

Zvezna tiskarna

Schillerjeva ulica
Celje: Stajersko.

Izvršaje v svojo stroko spadajoča dela ohusno in po konkurenčnih cenah.

Savinski liker

preiskan in preizkušen na ces. kr. poljedeljskem preizkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

je pripravljen iz planinskih in gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepčilni napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke

VINCENC KYEDER žalec v Savinski dolini, Stajersko.

13 130-57

Novi lovski zakon

je ravnokar izšel, cena kartoniranemu izvodu K 1'20, po pošti K 1'30. Založila Zvezna trgovina v Celju.

24 24-61

Nova vinska postava

v obliki plakata dobiva se v

Zvezni trgovini v Celju

Cena 60 vinarjev, po pošti 70 vinarjev. Znesek se pošlje po nakaznici ali v znamkah.

Vozičke

za otroke, korbe in kovčege za potovanje, taške za v roko, palice, dežnike in galošne, priporoča

P. Kostič v Celju.